

SOUTERRAIN Prosinec 2017

Advent a Vánoce

jsou tu. Je to příležitost k radosti a těšení se, ke vzpomínkám, k rozdávání dárků a k projevům lásky.

Radost můžeme mít z toho, že jsme se tohoto svátečního období dožili, a protože zde žijeme v relativním klidu, pohodlí i nadbytku. V dnešním divokém světě je to velmi vzácné. O to bezstarostnější či větší naše radost může být. „Přišlo k nám padlým spasení z pouhé Boží milosti ... víra zří k Pánu Ježíši, u něhož pomoc nejlepší“... Těším se moc na adventní věnce, adventní i vánoční písně (cituji z nich v celém tomto dopise), na slavnostní obličejky a radost dětí po jejich vánočním pásmu; na radost všech svých nejbližších i svoji vlastní. Těším se na dětskou vánoční slavnost, náš sborový adventní oběd a každou jednotlivou neděli i se svátostí. Vánoce a celý prosinec mě vždycky moc baví ☺.

Vzpomínat můžeme, když je na co. Snad většina z nás má vzpomínky v souvislosti s Vánoce a dětstvím krásné. A zkusme se při ohlédnutí nedívat kamsi daleko do minulosti. Co loňské Vánoce, advent, letošní rok? Léto, cestování, církev a sbor; každý den hojnost. Nebylo toho dost, co stojí za vzpomínku? A za vděčnou vzpomínku? Jsem moc rád, že my křesťané tomu, co zažíváme, někdy říkáme „Boží požehnání“. „Boha Otce všichni chvalme a díky jemu vzdávejme, z daru převelmi drahého“...

Rozdávat dárky je nádhera. Sledujete potají či okatě, co obdarovaný...??? Když dávám, většinou taky dostanu. Dostávat dárky je taky nádhera.

(S naší volejbalovou partou prožíváme při vánoční besídce radost z dárků dokonce trojnásobnou. Hrajeme hru, při které si během postupného rozbalování dárků můžete pak další vzít buď zabalený z pod stromečku, anebo od souseda, který už rozbalil a vám se líbí. Každý dárek může změnit majitele ještě dvakrát. Je to veliká legrace, a protože je to hra hraná v bezpečném prostředí přátel, je také

Obsah čísla:

- 1-Advent a Vánoce | 3-Výtah z jednání staršovstva | 3-Stavební fond | 4-Vzpomínky
- 6-Setkání učitelů nedělních škol | 7-Křeslo pro hosta - Jakob Wilke
- 8-Jubilanti v prosinci | 9-Křesťanská služba | 9-Náhodný posluchač | 11-Oznámení
- 12-Kalendář na prosinec 2017

velmi výchovná. Dárky jsou krásné, recesistické anebo takové, kterých se potřebujeme doma zbavit. Jarda nosí každý rok červené kapesní nože-rybičky; na letošek už jich prý moc nezbyvá. Tak to doplní o sortiment vodo-topo-plyn. O sprchovou růžici je vždy veliká „mela“. Faráři se zbavují přebytečných knih z knihovny. Hospodyně při úklidu v domácnosti také na leccos „cenného darovatelného“ narazí. Hrajeme, soupeříme, závidíme, přejeme – a radujeme se nefalšovaně. Protože o nic nejde; jen o radost být spolu a hrát si).

Letos vyšla čtvrtá adventní neděle na Štědrý den. Nechcete, bratři a sestry, přinést do sboru na bohoslužby každý jeden dáreček a dát ho sousedovi? Nebo někomu, koho třeba vůbec neznáte? A co kdybychom se neopakovali po „vtipných volejbalistech“ a přinesli jako dárek ne něco co nám zbývá, nebo co nám dokonce překáží, ale naopak co je originální a dá to práci vymyslet a připravit? Vždyť celé to vánoční rituální obdarovávání spustil přece ten nebeský Dárce. Tak se nechme překvapit, jak dopadne kostelní ranní štědrodenní trénink před večerní štědrostí.

Děkuji vám, za všechny krásné dary, které jste během tohoto roku přinesli, darovali a obětovali pro naše společenství, pro sbor Páně v Dejvicích. Přinášeli jste z toho, co jste dostali, přinesli jste hodně dobrého. Aby bylo dobra na světě víc.

„Pryč dejte seno, slámu, chlév, chci přinést náruč kvítí, ať vynikne ten vzácný zjev, můj Klenot ať se třpytí“. „Můj klenote ze všech nejvzácnější...“.

Pán Bůh dal to nejcennější, co měl. Daroval nám svého jediného Syna. Nedaroval nám nějaký přebytek, zmetek, něco, co překáží. Daroval všechno, daroval sebe. Daroval nám klenot.

Projevy lásky jsou kořením celého života. Z lásky jsme se většinou narodili; z Boží lásky určitě. Lásku jsme okusili a naučili se ji opětovat. Bez ní těžko na světě. „Žár lásky ve mně rozněcuj, chci zářit jako odraz tvůj, mé slunce nehasnoucí“.

Navzdory mé oslavě Vánoc, kterou jsem vám výše předestřel, vím, že mnozí lidé se na ně netěší, že jim třeba někdo bude chybět. Další jsou chudí, nebudou z nich mít nic, protože musejí hájit holý život. Jiným bez víry nedávají moc smysl, říkají: „jen konzum“. A konzumem a chlastem to celé začne i skončí. Jiní měli hrozné dětství, táta nebo někdo jim ublížil, týral je; v emočně exponované době – jakou Vánoce určitě jsou – je to znovu o to víc straší.

Na všechny noční můry, strachy, rány, ublížení je pouze jediný lék – láska ... a její projevy. Projevte letos svoji lásku nějak nově. I v tom nejobyčejnějším

vztahu, zaběhaném, plném zvyku lze vymyslet něco nového. Projevme svoji vynalézavost i ve svém vztahu ke svému sboru a lidem v něm. Jde vám to opravdu těžko – někomu, komu jste nikdy nic láskyplného neřekli – najednou říci, že si ho vážíte? Že ho máte rádi? Že ho léta uznáváte? Jen nebyla příležitost, to ze sebe vykoktat...

Ve složitém učení církve o svaté Boží Trojici se objevil nápad, že Vánoce jsou svátky Otce, Velikonoce Syna a Svatodušní jsou jasné...

Připravuji nám pro naše letošní adventní i vánoční kráčení Biblí seriál kázání na nejkrásnější Ježíšovo podobenství, jaké znám. Zvykli jsme mu říkat „O marnotratném synu“; jeden katolický teolog navrhuje změnu – „O dvou ztracených synech“. Naše letošní dejvické prosincové zvěstování bude znít jediným refrainem – „O milujícím Otci“. Když se jeden ze ztracených synů vrací domů, Lukáš popisuje tu situaci takto: „Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil“. Jeden z našich kazatelů rozpoložení otce z podobenství vyjádří naprosto výstižně – jak dávno už ho vyhlížel.

Z dávna jej vyhlížel; vyvolil svého Syna, který se zrodil z Otce přede všemi věky: Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha, zrozený, nestvořený, jedné podstaty s Otcem, skrze něho všechno je stvořeno. On pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe... (Nicejsko-cařihradské vyznání víry).

Největší výzvou duchovního života je přijmout, že tu jsme z lásky; bez zásluh, našeho nasazení a úsilí; že na nepodařené skutky našich životů přišlo Boží odpuštění. Vánoce jsou absolutně božíííí... Tak si je takové udělejte!

Děkuji Pánu Bohu i Vám všem – spolu s Vaším staršovstvem – za všechno dobré, čím jste obohatili životy druhých lidí i život našeho sboru. Přeji Vám – spolu se sborovou sestrou Martinou a Vaším staršovstvem – pokojné Vánoce 2017.

Pavel Ruml

Výtah z jednání staršovstva – čtvrtek 2. 11. 2017 v 19:00

Křesťanská služba: - návrh zprostředkovat kontakt potřebných na lékaře (nemocní o sobě často nemluví)

- bazárek vynesl 4 816,- Kč.

Středisko Diakonie Praha: - poděkování br. Sýkorovi za práci, kterou věnoval přípravě, organizaci a pořádání pásma benefičních koncertů 21. 10., zisk cca 5 000,- Kč, doplníme sbírkou 12. 11. Do budoucna je nutné získat podporu jednotlivých sborů a pražské mládeže a pořadatelé se musí rozšířit co do počtu.

- informace ze zářijové DR, navrženo též zvýšit počet členů DR z 9 na 12.

Finanční záležitosti: - celocírkevní sbírka na JTD – 7 305,- Kč

- do konce listopadu mimořádná krabicová sbírka pro Panzi Hospital v Kongu

- náklady na úpravu sborových místností 90 924,- Kč. Zbývá dovybavit nábytkem.

- platba za nový kotel 114 500,- Kč - přefakturována UCK, opravy a servis topení přeúčovat nebudeme.

- náklady na „kávy a čaje“ – nutno zjistit, o kolik jde, a řešit

- podána žádost o grant MK ČR na „Dejvické křeslo pro hosta“ na 47 tisíc Kč.

Hospodářské záležitosti: - nutné instalatérské práce – P. Hejl – stav – úkol trvá

- D. Molnár navrhuje provést kontrolu radiátorů

Další úkoly: - prodejní výstava obrazů Simonetty Šmídové od 1. 12. 2017 do ledna 2018.

- po Novém roce výstava fotografií střediska Diakonie v prostorách našeho sboru

- požádat o instalaci dvou putovních výstav u nás (o reformaci a „Evangelíci na Neratovicku“)

- uklízečka – v procesu, domluveno 2 000,- Kč čistého měsíčně

- ustavení komise pro sborový web – zatím K. Sýkora a M. Študentová,

- možné změny uspořádání bohoslužeb – jen otevřena otázka

- potřeba zklidnění přítomných před začátkem bohoslužeb – možnosti

- příprava vánoční hry dětí 17. 12. – J. Stoklasová s K. Härtelovou - výroba betlému

- informace o mimosborových aktivitách br. farářů

- pokračuje diskuse o zvidetelnění sboru a ozvučení sálu.

Stavební fond

Pamětníci budování nové modlitebny ve Wintrově ulici si jistě dobře vzpomenou na to, jak jsme ve sboru shromažďovali potřebné prostředky ve „stavebním fondu“. Dálo se tak už dlouho před zahájením stavby a také po jejím dokončení,

kdy zbývalo splatit půjčku od Jeronýmovy jednoty. Přírůstky fondu jsme pravidelně každý měsíc zveřejňovali (samozřejmě anonymně) v Souterrainu. Stékaly se tak dohromady příspěvky od jednotlivých členů sboru, občas formou až neuvěřitelného daru. Vydatné byly i příspěvky od zahraničních dárců.

Později, po doplacení půjčky a provedení posledních úprav (vitráže, nákup nábytku do místnosti NŠ) se malý zůstatek stavebního fondu převedl do běžného hospodaření sboru. Také se ukázalo, že z hlediska v té době zavedeného podvojného účetnictví se ani o žádný fond nejednalo – účetně to byla spíše účelová sbírka, ze které se ovšem průběžně čerpalo a jejíž zůstatek se převáděl z roku na rok.

Nyní se staršovstvo rozhodlo „stavební fond“ obnovit. Co nás k tomu vede? V posledních letech sbor vydatně investoval do zvelebení našich prostor. V předloňském roce to byla rekonstrukce farního bytu. Vloni jsme nově vybavili sklepní místnosti jako klubovnu pro mládež a hlavně druhý kroužek dětí z nedělní školy. A letos padlo rozhodnutí dát do pořádku podlahy nejen v místnosti NŠ, ale i v kanceláři. Výsledek je skvělý a máme z něj radost, ještě zbývá nově zkrášlené místnosti dovybavit nábytkem.

Všechny tyto akce dost zatížily náš sborový rozpočet, který je i bez toho dlouhodobě mírně deficitní. Samozřejmě, je lépe mít v pořádku, plně funkční a hezkou modlitebnu, než nechávat ležet peníze na účtu. Přesto však je zneklidňující, že se náš finanční polštář rok od roku ztenčuje. Tím spíše, že už léta plánujeme novou úpravu celého koutu u stolu Páně a uvažujeme o lepším zviditelnění našeho sboru na veřejnosti formou výraznějšího označení na fasádě domu. Krom toho, zařízení modlitebny již má svých 20 let a leccos si v příštích letech vyžádá výměnu. Máme tedy zato, že v této situaci má „stavební fond“ v našem sboru opět své místo. Prosíme, pamatujte svými dary na něj! A protože nejde jen o jednorázovou, ale spíše o dlouhodobou záležitost, vyhrazuje pro bankovní platby na stavební fond nový var. symbol 104.

Jan Mašek

Vzpomínka

Při nedávném sborovém výletu do Roudnice a do Krabčic jsme projížděli městečkem Kostomlaty. To ve mně vzbudilo vzpomínku na událost, která se v naší rodině předává po celé generace.

Jeden náš předek - prapradědeček mojí babičky - byl podle rodinného vyprávění i podle matričních zápisů Žid. Jmenoval se Herschl Pinkas a žil ve 2. polovině 18.

století právě v Kostomlatech. Byl podomním obchodníkem, chodil od domu k domu a prodával nitě, špendlíky, knoflíky a pod.

Jednou se vracel z pochůzky domů pozdě v noci. Když šel lesem, uslyšel nějakou melodii. Bylo mu to divné a jak šel dál, slyšel zpěv stále zřetelněji. Polekalo ho to, tak se schoval za nějakou skálu a jen opatrně vykukoval ven. Uviděl skupinu venkovanů, kteří tiše zpívali jakýsi chorál. Najednou ho napadlo, že snad to jsou zakázaní evangelíci, kteří se sešli k tajné pobožnosti. Pak začal nějaký muž číst cosi z bible a vysvětloval, že si tato slova máme vzít k srdci a žít podle nich. Byl to protestantský pastor, který přešel tajně hranice, aby posílil u víře své spolubratry. Nakonec oznámil, kdy se zas pokusí tajně přijít. Po společném tichém zpěvu se lidé začali rozcházet.

Na Herschla Pinkase tento zážitek velmi zapůsobil. Jistě věděl, že ti lidé svou účastí na tom shromáždění velmi riskují, a že jim to přesto stojí za to. Na příští oznámené setkání se zas tajně dostavil a tak se to opakovalo několikrát.

Pak přišel rok 1781 a císař Josef II. vydal Toleranční patent. Herschl Pinkas se rozhodl zažádat u vrchnosti o změnu náboženského vyznání a dal se zapsat mezi protestanty. Na důkaz celoživotní změny si vzal i nové jméno. Od té doby se jmenoval Jakub Kostomlatský. Byl pokřtěn a stal se evangelíkem 15. 7. 1786.

Jana Oliveriusová

Setkání učitelů nedělních škol

V sobotu 4. 11. 2017 se konalo celocírkevní setkání učitelů nedělních škol (NŠ). Toto setkání pořádá Synodní rada každoročně v různých sborech. Tento rok jsme se sešli v Jungmannově ulici na Synodní radě. Účastníků bylo asi 50, z našeho sboru jsme byli Anička Hejlová, Majda Hellerová, Marek Stoklasa a já.

Po prezenci a přivítání měla Lenka Ridzoňová úvodní pobožnost. V hlavní dopolední přednášce na téma „V hlavní roli Ježíš“ nám doc. Jiří Mrázek, děkan ETF UK (Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy), představil Ježíše v evangeliu podle Marka (které teď probíráme v NŠ). Pan doc. probral podrobně celé Markovo evangelium a zdůraznil určité prvky. Potom jsme se rozešli do 4 diskusních skupinek, kde jsme měli promýšlet tyto okruhy: Co je problematické v Ježíšově příběhu, co se mi nechce učit z Ježíšova života, co mě irituje v NZ, jak neupadnout do stereotypu při vyprávění Ježíšových příběhů. V „naší“ skupince jsme mluvili o tom, že je někdy mnohem těžší vyprávět oddíly z Nového zákona, než příběhy ze Starého zákona.

Po obědě (bagety, buchty, káva, čaj) následovaly tzv. odpolední dílny:

- principy heterogenní skupiny (Radka Včelná/Marta Sedláčková)
- biblické postavičky (Rut Kučerová)
- tábory / “mimokostelní“ děti (Pavel Wittner)
- aktivity pro věkovou skupinu 12 - 14 let (Filip Keller)
- nácvik písní z nového připravovaného zpěvníku (Ondřej Titěra)

Já s Majdou jsme se od Pavla Wittnera dozvěděly, jak v Evangelické metodistické církvi v Plzni pořádají tábory pro děti. Už dlouho pořádají tábory pro církevní i necírkevní děti a dále pořádají Dětské kluby na sídlištích - www.umc.cz/lochotin.

Na konec jsme se všichni sešli a společně zakončili toto setkání s Ondřejem Titěrou (členem Synodní rady) modlitbou a zpěvem písně z připravovaného zpěvníku.

Ivana Hellerová

Křeslo pro hosta - Jakob Wilke

Vě čtvrtek 26. října usedl do našeho Křesla pro hosta Jakob Wilke, není to tak úplně host, vždyť byl v našem sboru konfirmován a každou neděli se vidáme s jeho pražskou rodinou. Jakob nyní žije v Německu, je studentem blízkovýchodních studií a politologie v Tübingen.

Odtud se 2015 na rok přestěhoval do Istanbulu, kde začal psát pro webový deník A2larm a kulturně-politický čtrnáctideník A2. Zabývá se především konfliktem mezi tureckým státem a stranou kurdských pracujících (PKK) a efektem, který to má na regionální politiku.

Ivo Janoušek nám poskytl alespoň pár bodů z velmi zajímavé přednášky:

Od 20. 7. 2015 byla v jihovýchodním Turecku roční válka mezi Tureckým státem a stranou kurdských pracujících PKK, která vyhlásila v oblasti na západ od jezera Van autonomii. O tom hlavně dejvický host Jakob Wilke ve čtvrtek 26. 10. 2017 přednášel.

Turecko se již v 19. století snažilo vytvořit homogenní stát. Již tehdy se konaly genocidy na křesťanech (syrských, řeckých). Nešlo tedy jen o nejznámější genocidu Arménů v roce 1915.

Po první světové válce došlo k výměně obyvatelstva řeckého z Turecka a tureckého z Řecka.

V roce 1923 založil Kemal Atatürk sekulární Tureckou republiku, kde byly náboženské vlivy ve věcech veřejných silně omezeny. Dnes tuto prozápadní a sekulární politiku sledují kemalisté.

V roce 2000 byl zvolen Recep Tayyip Erdoğan, který byl původně islamista, který ale změnil názory, aby dosáhl většího vlivu. Měl zájem o vstup do EU a až do roku 2013 byl v Turecku relativní klid. Turci však byli nespokojeni, že kolem Erdoğanova se vytvořila klika jeho příznivců, kteří dostávali zakázky a korupce se rozbužela. Došlo k mohutnému protestu v Gezi-parku. V roce 2014 proběhla bitva s Islámským státem v Kobane.

Roli hraje JDG (parotistická mládež), která vystupuje proti uvolněnému oblečení, prostituci, drogovým dealerům. Dále v Turecku figuruje fašistická organizace Šedých vlků.

Turecko má cca. 80 milionů obyvatel, z nichž je asi 10-15 milionů Kurdů. Ti dosáhli 7-8-% ve volbách. Kurdové žijí v jihovýchodní oblasti Turecka a na sousedícím území okolních států. Celkem je Kurdů asi 30 milionů. Rádi by založili vlastní stát.

Kurdský jazyk je indoevropský jako perština, jsou sáfité. Turecký jazyk je urdský, jsou hanafité.

V roce 2016 proběhl v Turecku pokus o puč, který neuspěl. Erdogan toho využil k čistkám, při kterých bylo cca. 147 000 lidí propuštěno. Hlavně úředníků a vojáků, neboť armáda hraje významnou roli. Již před pučem měl Erdogan vybudovanou silnou loajální policii, která mu proti puči v armádě výrazně pomohla.

Jubilanti v prosinci

Věra ONDROVÁ	93 let	Miloslav FELČÁREK	75 let
Konstantin ANDROCHOWICZ	90 let		
Milada PRAŽÁKOVÁ	80 let	Drahomíra BOŠKOVÁ	75 let
Naděžda BLAŽÍČKOVÁ-HOROVÁ	75 let		
Alena MEDUNOVÁ	70 let		

V obrácení a ztišení bude vaše spása, v klidu a důvěře vaše vítězství.

Izaiáš 30,15

Křesťanská služba

Sestra Tůmová, která dlouhá léta vedla nedělní školu v našem sboru ještě ve Wuchterlově ulici, vás všechny zdraví. Na fotce jistě poznáte i její dceru Milenu.

Sestra Ondrová, pravidelná návštěvnice našich bohoslužeb a biblických hodin je od léta v domově v Krabčicích. Také nás všechny zdraví. Na fotce je se svojí kamarádkou a sousedkou v domě Evou Soukupovou. ►►►

Marta Študentová

Náhodný posluchač

(povánoční)

Ferda byl – s odpuštěním – ochlasta, slušně řečeno: nezřízeně propadl alkoholu. Sotva se ráno zvedl z postele, už se sháněl po pivu. I přes den a zvláště večer nevynechal žádnou příležitost, aby se povzbudil nějakým tím panákem. Cigaret se kupodivu ani netknul, měl v dobré paměti, jak si ještě za socialismu léčil ve Vysokých Tatrách kavernu v plicích.

Byl poslední den v roce a před svátečním volnem se v zaměstnání hodně pilo. Když se Ferda vymotal kolem kumbálku nočního hlídače z brány podniku, byla už tma a foukal studený vítr. Nohy se mu divně pletly a nebyl si docela jistý, kterým směrem se má vydat k domovu.

Právě však, když se pokoušel správně se orientovat, ozval se vedle něho ženský hlas: „Mám vás někam dovést?“ V matném světle, které vrhala vzdálená lucerna, rozeznal už letitou ženu. „Pro mě za mě, zaveďte mě, paninko, kam chcete! Hlavně, aby tam bylo teplej než tady!“ Žena se zavěsila do jeho paže a zvolna ho vedla. Ostatně nevedla ho daleko. Zanedlouho došli k velikému domu, prošli vchodem a ocitli se v osvětleném prostoru velikého sálu.

Většinu místa zde zabíraly lavice s lidmi různého věku, kteří momentálně tiše stáli se sklopenými hlavami a pozorně poslouchali muže na jakémsi řečništi v popředí. Byl oblečen jako soudce do černého taláru a hlasitě něco odříkával. Průvodkyně s Ferdou zůstala stát u dveří a šeptem mu vysvětlila: „Zrovna je modlitba, tak psst! Potom si sednem’.“

Předchozí pohyb v chladném vzduchu vzkřísil Ferdovo tělo i mysl natolik, že když se se svou průvodkyní usadil v jedné z lavic, byl schopen začít uvažovat, kde se vlastně ocitl. Byli zřejmě v nějakém kostele, ne však tak krásně vyzdobeném jako byl kostelík u babičky, kam jezdíval v dětství na prázdniny. Zároveň začal vnímat, co se tu odehrává.

Onen muž vpředu teď zvedl ze stolu před sebou objemnou knihu a začal z ní předčítat. Nejprve se Ferda nedokázal na čtení soustředit, pak ho však nečekaně zaujala slova: Vy všichni jste synové světla a synové dne. Nepatříme noci ani temnotě. Nespěme tedy jako ostatní, ale bděme a bud’me střízliví! Ti, kdo spí, spí v noci, a kdo se opíjejí, opíjejí se v noci. My však, kteří patříme dni, bud’me střízliví!

Po tomhle čtení muž v taláru odložil knihu a obrátil se k posluchačům: „Asi jste, bratři a sestry, pochopili, že v tomto biblickém textu jde o kontrast, protiklad: na jedné straně světlo a den a na druhé straně opilstost, noc a temnota. A patrně jste také porozuměli, že ten, kdo o tom napsal, chválí lidi, kteří jsou střízliví a chodí ve světle, ale varuje před opilstvím a chozením ve tmě.“

O střízlivosti a opilosti slyšel Ferda už mnohokrát. Slyšel mnoho kritik i zdravotních ponaučení, ale tohle ho trochu namíchlo. Cítil se těmi větami deklasován. Kvůli tomu, že si tu a tam dá pár skleniček a vrací se domů občas až pozdě večer nebo v noci, není přece horší než ti druzí! Chová se tak přece fůra lidí kolem! Je snad nutné, aby se o tom i tady hovořilo? Nebo se to snad myslí jinak, než to chápe on?

I kněz si asi byl vědom, že musí ona přečtená slova objasnit srozumitelněji. Těmi, kdo se opíjejí a chodí ve tmě, jsou podle něho zřejmě míněni lidé, kteří zabředávají do všelijakých nekalých věcí, které nesou světlo a za které by se člověk měl stydět. Naopak ti, co jsou střízliví a chodí ve světle, jsou lidé, kteří

věří v Ježíše, co se jeho narození slavilo právě v minulých dnech. No budiž! Tenhle výklad se zdál Ferdovi už je lepší! Kdo ale tomu má hned napoprvé rozumět?

Když celý ten kostelní program skončil a Ferda a jeho dobrovolná průvodkyně vyšli zas na ulici, zeptala se ho žena: „Už je vám dobře?“ – „Jó, určitě!“ pokusil se ji poněkud chabě ujistit Ferda. „Já bych se ale stejně ráda o tom přesvědčila,“ prohlásila Ferdova průvodkyně. „Pamatuju ještě z dětství, jak některé chlapy z naší vesnice dovedla kořalka zhuntovat. Radši vás doprovodím, když mi prozradíte adresu.“

Je třeba říct, že přes onen večerní odpočinek v kostele nebyly Ferdovy nohy ještě patřičně pevné a spolehlivé. Proto se nabízené pomoci ani příliš nebránil a pustili se ulicí zase spolu. Když došli až k domu, kde Ferda přebýval a Ferda zazvonil na povědomý zvonek, nečekali dlouho. Po chvíli přišla otevřít mladší žena v čistě nažehlené zástěře. Když uviděla vedle manžela postarší neznámou průvodkyni, nejprve se tázavě na ni podívala a pak omluvně řekla: „Tak von to zas s tím pitím neustál, vidíte? Ale věřte mi, von má i dobrý stránky a děti ho přese všechno milujou. Mockrát vám děkuju, že jste se ho ujala jako strážný anděl.“ – „A já vám děkuju, že jste hned nezburcovala záchytku,“ zmohl se na poděkování i Ferda.

heda

Oznámení

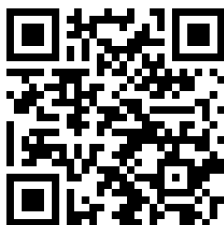
- Od neděle 3.12. bude v Komenského síni instalována **prodejní výstava** obrazů šumavské malířky **Simonetty Šmídové**.
- 3. 12. po bohoslužbách **prodej zboží z Obchůdku jednoho světa**
- 10. 12. po bohoslužbách **prodej produktů z diakonie Stodůlky**
- 17. 12. po bohoslužbách **společný oběd**
- 22. 12 v 19:30 **koncert Našich pěvců** v kostele u Salvátora
- 31. 12. součástí bohoslužeb vzpomínka na zemřelé,
letos pouze silvestrovské posezení u kávy po bohoslužbách
- **Multimediální příspěvek** od M. Světlíka k 500. výročí reformace najdete na **<http://dejvice.evangnet.cz/audio/zvoneni-evangelicky-kostel-u-salvatora>** (...podařilo se mi nahrát poslední variaci vyzvánění a upravil jsem ji do tvaru prezentace s Lutherovými úslovími a nabídl redakci Souterrainu. Zatím se musíme spokojit jen s vlastní zvukovou nahrávkou a věříme, že brzké době bude na příslušném odkazu nainstalovaná i podoba celé prezentace. Marek E. Světlík)

Kalendář na prosinec 2017

Bohoslužby	3. 12. 1. adventní s VP	Pavel Ruml
ve sboru -	10. 12. 2. adventní s VP	Pavel Ruml
neděle 9:30	17. 12. 3. adv. - dětská slavnost	děti
	24. 12. 4. adventní s VP	Pavel Ruml
	25. 12. Boží hod s VP	P. Ruml, Z. Susa
	26. 12. sv. Štěpán	Pavel Ruml
	31. 12. Silvestr	Pavel Ruml
	1. 1. Nový rok s VP	Pavel Ruml
Biblická hodina	úterý v 17:30	
Děti	maminky s dětmi: vždy 1. čtvrtek v měsíci v 9, 30 14. 12. v 17:00, Suchdol 18. 12. ve 14:00	
Konfirmandi	1. 12., 8. 12., 15. 12. ve 14:30	
Mládež a dorost	5. 12. a 19. 12. v 19:00	
X-cátníci	12. 12. v 19:00	
Naši pěvci	středa 18:30	
Křesťan. služba	26. 11. po bohoslužbách	
Klub poznávání	14. 12. v 9:30 Tradiční předvánoční posezení s manželi Henychovy	
Staršovstvo	7. 12. v 19:00	
Zpívání - Stodůlky	pátek v 9:15	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 2. 1. 2018.

Lednové číslo vyjde 7. 1. 2018.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
tel.: 739 373 924 (Pavel Ruml)

tel.: 739 246 347 (Marta Študentová)

<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú. **2400319773/2010**